

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagar som anknyter till genomförandet av direktivet om arbete ombord på fiskefartyg

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om sjöarbetsavtal, sjöarbetstidslagen, lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart och lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg ändras. Genom ändringarna genomförs rådets direktiv om arbete ombord på fiskefartyg.

Lagen om sjöarbetsavtal föreslås bli ändrad så att det för arbete som utförs ombord på fiskefartyg förutom 16 års ålder också förutsätts att den som anställs har fullgjort sin läroplikt. Bestämmelsen om minimiålder tillämpas också på fiskare som inte arbetar inom ramen för ett arbetsavtalsförhållande. I sjöarbetstidslagen och lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart ska det föreskrivas om maximiarbetsdag som iaktas på sjögående fiskefartyg. Dessutom ändras tillämpningsområdet för båda lagarna så att bestämmelserna om maximiarbetsdag och vilotid tillämpas även på fiskare som arbetar ombord på annat sätt än i anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal. Sjöarbetstidslagen ändras dessutom så att bestämmelserna om maximiarbetsdag och vilotid i fortsättningen ska tillämpas även på fiskare som får lön enbart i form av en vinstandel.

Lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg ändras enligt förslaget så att befälhavaren för fartyg med en längd på minst 24 meter ska lämna besättningslistans uppgifter till redaren i land före fartygets avgång eller skicka uppgifterna till redaren omedelbart efter avgången.

Lagarna avses träda i kraft den 15 november 2019.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
INNEHÅLL	2
MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Fiskefartyg i Finland	3
1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU ...	4
1.3 Innehållet i det till direktivet bifogade avtalet.....	5
1.4 Bedömning av nuläget.....	5
2 FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR	12
2.1 Lagen om sjöarbetsavtal	12
2.2 Sjöarbetstidslagen.....	12
2.3 Lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart.....	13
2.4 Lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg.....	14
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	15
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	15
5 IKRAFTTRÄDANDE	16
LAGFÖRSLAG	17
1. Lag om ändring av 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a § i lagen om sjöarbetsavtal	17
2. Lag om ändring av sjöarbetstidslagen	18
3. Lag om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart.....	19
4. Lag om ändring av 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg.....	20
BILAGA	21
PARALLELLTEXT	21
1. Lag om ändring av 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a § i lagen om sjöarbetsavtal	21
2. Lag om ändring av sjöarbetstidslagen	22
3. Lag om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart.....	24
4. Lag om ändring av 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg.....	26

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Fiskefartyg i Finland

Enligt Naturresursinstitutets statistik fick fiskefartyg som registrerats i Finland år 2017 i fångst 155 miljoner kilo fisk och fångstens värde uppgick till 36 miljoner euro. Merparten av fiskarna fiskade bl.a. abborre, sik, gös, lax och gädda med nät eller ryssjor i det kustnära området.

Det fanns sammanlagt 3 217 fiskefartyg som var registrerade för havsområde år 2017. Antalet fiskefartyg och fiskefartygens sammanlagda bruttodräktighet har hållit sig på ungefär samma nivå de senaste tio åren. År 2107 fördelade sig fartygen i olika storleksklasser enligt följande:

	Antal (st.)	Dräktighet (GT)
under 10 meter	3000	5861
10-12 meter	153	1564
12-18 meter	31	903
18-24 meter	12	1068
24-40 meter	18	5668
över 40 meter	3	1327

I tabellen nedan beskrivs antalet fångstdagar i kommersiellt fiske på havsområde år 2017 (FOS: Naturresursinstitutet, Kommersiellt fiske på havsområde.) En fångstdag motsvarar det att fångstredskapet använts för fångst ett dygn eller en kortare tid.

	Ryssjor	Nät	Revar	Trålar	Övriga
Södra Östersjön, västra delen	0	0	0	0	0
Södra Östersjön, mellersta delen	0	0	0	57	0
Södra Östersjön, östra delen	0	0	0	50	0
Västerut från Gotland	0	0	0	96	0
Österut från Gotland	0	0	0	99	0
Skärgårdshavet	10 722	399 825	4 094	1 788	193
Bottenhavet	43 816	1 188 915	103 558	3 600	3 366
Bottenviken	45 608	677 170	6 743	753	4 844
Finska viken	36 755	229 703	18 331	387	496

I Pro Fisk rf:s publikation Vestedä ruokapöytä – suomalainen elinkeinokalatalous beskrivs fiskerisektorns tillstånd. Enligt publikationen har yrkesfiskarna minskat i antal i jämn takt. Antalet har halverats under 2000-talet. I Finland fanns det i början av 2018 ca 700 yrkesfiskare i huvudsyssla. Av dem fiskade 400 på havsområde och 300 i inlandsvatten. Det fanns ca 3400 fiskare i bisyssla, av vilka 1500 fiskade på havsområde och 1900 i inlandsvatten. Enligt publikationen kan det väntas att antalet yrkesfiskare fortsätter att minska inom de närmaste åren, eftersom merparten av de nuvarande yrkesfiskarna närmar sig pensionsåldern. Det kan också väntas att de små företagen minskar i antal och att de stora företagen i allt större grad anlitar utomstående arbetskraft.

Finlands Yrkesfiskarförbund rf gjorde år 2015 en rapport med synpunkter av yrkesfiskare på havsområde och om yrkets framtid. Enligt rapporten finns det i yrkesfisket två större delområden enligt fångstform. Delområdena är kustfiske som inbegriper fiskare som fiskar med nät,

ryssjor eller andra fångstredskap i närheten av kusten samt fiske på öppna havet som indelas i flera olika sektorer.

Enligt rapporten har företagsverksamheten oftast bolagiserats i fråga om fiske på öppna havet. På stora trålare sker fisket i aktiebolagsform, medan verksamhet på mindre fartyg bedrivs genom öppet bolag, kommanditbolag eller som yrkesutövare.

Karaktären av enskilda fiskeresor beror framför allt på fartygets egenskaper och storlek. Fartyg som är försedda med tankar kan vara till sjöss från ett till tre dygn utan avbrott mellan avlastningarna. Mindre fartyg gör oftast resor som är kortare än ett dygn. Under tråldragen har fiskarna möjligheter till vila, om de inte håller vakt.

Beroende på hurdan isvintern är kan det många år fiskas året runt, med undantag för Bottenviken. Fartyg som opererar i skärgården måste sluta fiska tidigare.

1.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i utlandet och i EU

År 2002 inledde Internationella arbetsorganisationen (ILO) förhandlingar i global skala om en täckande och uppdaterad helhet av internationella standarder för fiskerisektorn i syfte att globalt garantera fiskare tillbörligt skydd. Detta resulterade i att ILO:s konvention nr 188 om arbete i fiskerieringen antogs år 2007.

Bestämmelserna i konventionen gäller förutom definitioner och tillämpningsområde också allmänna principer, minimikrav för arbete ombord på fiskefartyg, anställningsvillkor, logi och kost, sjukvård, hälsoskydd och social trygghet, efterlevnad och verkställighet, ändringar av bilagor till konventionen och sedvanliga slutbestämmelser.

Finland har inte ratificerat konventionen. Hittills har konventionen ratificerats av 10 stater, av vilka Frankrike och Estland är medlemsstater i Europeiska unionen. Konventionen trädde i kraft den 16 november 2017.

År 2007 inledde kommissionen med stöd av artikel 154 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) första fasen i samrådsförfarandet med arbetsmarknadens parter. Då ombads arbetsmarknadsparterna att undersöka om det är möjligt att ta ett gemensamt initiativ till främjande av ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg, som slöts år 2007. Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nationella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche) inledde förhandlingar år 2009.

Den 21 maj 2012 slöt organisationerna ett avtal. Avtalet ändrades den 8 maj 2013. Den 10 maj 2013 begärde arbetsmarknadsparterna att kommissionen skulle genomföra deras avtal genom ett beslut av rådet i enlighet med artikel 155.2 i EUF-fördraget. Enligt artikel 155.2 ska avtal som ingås på unionsnivå genomföras antingen i enlighet med de förfaranden och den praxis som arbetsmarknadens parter och medlemsstaterna särskilt tillämpar eller, i frågor som omfattas av artikel 153, på gemensam begäran av de undertecknande parterna genom ett beslut av rådet på förslag av kommissionen. Europaparlamentet ska informeras.

Arbetsmarknadsparternas avtal genomfördes på EU-nivå genom rådets direktiv (EU) 2017/159 av den 19 december 2016 om genomförande av avtalet om genomförande av Internationella arbetsorganisationens konvention om arbete ombord på fiskefartyg från 2007 som ingicks den 21 maj 2012 mellan Organisationen för lantbrukskooperativ i Europeiska unionen (Cogeca), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) och Sammanslutningen för de nat-

ionella fiskeriföretagsorganisationerna inom Europeiska unionen (Europêche), nedan *direktivet*.

Direktivet syftar till att förbättra levnads- och arbetsvillkoren ombord på fartyg som för en EU-medlemsstats flagg genom att fastställa ett enhetligt ramverk för arbetsvillkoren inom havsfiskesektorn.

Avtalet mellan arbetsmarknadsorganisationerna på EU-nivå har bifogats till direktivet och utgör det materiella innehållet i direktivet. Avtalet motsvarar huvudsakligen innehållet i ILO:s konvention om arbete ombord på fiskefartyg.

Det egentliga direktivet innehåller bestämmelser om genomförande av avtalet som är typiska för direktiv av denna typ, ger medlemsstaterna möjlighet till nationella bestämmelser som är gynnsammare för arbetstagare samt innehåller bestämmelser om att genomförandet av direktivet inte är en grund för sänkning av det allmänna skyddet för arbetstagare. Dessutom ingår i direktivet bestämmelser om införlivande av det i den nationella lagstiftningen. Direktivet måste genomföras senast den 15 november 2019.

1.3 Innehållet i det till direktivet bifogade avtalet

Om inte något annat föreskrivs i avtalet är det tillämpligt på alla arbetstagare som arbetar på fiskefartyg som används inom kommersiellt fiske. Dessutom tillämpas avtalet också på alla andra fiskare som befinner sig på samma fartyg som fiskare med arbetstagarställning för att säkerställa skyddet för den allmänna säkerheten och hälsan. Utgångspunkten är att avtalet också gäller alla slags fiskefartyg som används för kommersiellt fiske. Avtalet tillämpas på fiske på havsområde. Fiske i inlandsvatten lämnas utanför avtalets tillämpningsområde.

I artikel 3 i avtalet föreskrivs om möjlighet till undantag i fall där tillämpningen av avtalet vållar särskilda problem av väsentlig art med hänsyn till fiskares särskilda arbetsförhållanden eller de berörda fiskefartygens verksamhet. I en sådan situation får en medlemsstat, på objektiva grunder, efter samråd, meddela undantag från kraven i avtalet avseende begränsade kategorier av fiskare eller fiskefartyg. När det gäller undantag enligt den punkten ska den behöriga myndigheten vid behov successivt utvidga kraven enligt avtalet till alla berörda kategorier av fiskare och fiskefartyg inom en period på högst fem år efter ikraftträdandet av avtalet.

I del 2 i avtalet finns bestämmelser om skyldigheter för fiskefartygsägare, befälhavare och fiskare. Bestämmelserna syftar till att säkerställa att befälhavaren har tillgång till behövliga resurser och hjälpmedel för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet och att fiskare har en så trygg och hälsosam arbetsmiljö som möjligt.

I del 3 i avtalet finns bestämmelser om minimikrav för arbete på fiskefartyg. Bestämmelserna gäller fiskares minimiålder samt läkarundersökningar. I del 4 i avtalet ställs krav på tillräcklig bemanning för att säkerställa fartygets säkra framförande och drift. Dessutom ingår i del 4 bestämmelser om arbetstider och vilotider, besättningslista, minimiinnehållet i arbetsavtal, fiskares rätt till hemresa samt bestämmelser om krav avseende privata arbetsmarknadstjänster. Närmare bestämmelser om minimiinnehållet i arbetsavtal finns i bilaga I till avtalet.

Del 5 i avtalet gäller livsmedel och boendetrymmen, hälsoskydd och sjukvård samt säkerhet i arbetet och förebyggande av olyckor. Närmare bestämmelser om boendetrymmen på fiskefartyg finns i bilaga II till avtalet.

1.4 Bedömning av nuläget

Allmänt

Kraven i avtalet och dess bilagor har samband med flera lagar och förordningar som hör till arbets- och näringsministeriets, social- och hälsovårdsministeriets och kommunikationsministeriets ansvarsområde. Den gällande lagstiftningen omfattar redan i nuläget en stor del av kraven i avtalet. Till vissa delar har det i beredningen av genomförandet av direktivet ansetts behövt att bestämda grupper av fartyg lämnas utanför tillämpningen av bestämmelserna, på det sätt som avses i artikel 3 i avtalet. En avgränsande faktor har i synnerhet varit fartygets storlek, eftersom sättet att fiska på små fartyg i regel avviker från handlings sättet på större fartyg, t.ex. när det gäller närheten till kusten och sjöresornas tidsmässiga längd.

Nedan beskrivs förhållandet mellan kraven i avtalet och den gällande lagstiftningen.

Redarens skyldigheter avseende fartygets bemanning

Enligt artikel 5.2 i avtalet har fiskefartygets ägare det övergripande ansvaret för att säkerställa att befälhavaren har tillgång till nödvändiga resurser och hjälpmedel för att fullgöra skyldigheterna enligt avtalet. Denna bestämmelse i avtalet motsvaras i Finland av 9 § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009, nedan *lagen om fartygspersonal*). Enligt den paragrafen ska redaren se till att fartyget är bemannat i enlighet med ett bemanningscertifikat som utfärdats av Trafiksäkerhetsverket eller att fartyget har den minimibemanning som föreskrivits i statsrådets förordning. Den nämnda bestämmelsen, på samma sätt som lagens andra bestämmelser om bemanning och vakthållning, tillämpas på finska fiskefartyg med en längd av i regel minst 10 meter. Inom fartområde I i inrikes fart tillämpas bestämmelserna om bemanning och vakthållning i lagen om fartygspersonal dock endast på fiskefartyg med en längd av minst 12 meter. Fartområde I omfattar bl.a. sådana områden i den inre skärgården som inte direkt är utsatta för sjögång från öppna havet och dessutom korta oskyddade farledsavsnitt i den inre skärgården.

Bestämmelser om behörighetskrav för befäl på fiskefartyg finns i II avd. 10 kap. 8 § i lagen om transportservice (320/2017). Behörighetskraven är beroende på fiskefartygets storlek. Tillämpningsområdet för dessa bestämmelser är detsamma som tillämpningsområdet för de ovan beskrivna bestämmelserna om bemanning och vakthållning. När lagen om fartygspersonal och lagen om transportservice stiftades, uppskattades det att det på grund av fiskefartygens handlings sätt inte är motiverat att utsträcka bestämmelserna om bemanning och befälets behörighet till fiskefartyg vars längd understiger 10 meter. Således föreslås att de fiskefartyg som inte omfattas av tillämpningsområdet för lagen om transportservice eller bestämmelserna om bemanning och vakthållning i lagen om fartygspersonal också lämnas utanför tillämpningsområdet för artikel 5.2 i avtalet. I artikel 3 i avtalet föreskrivs att om tillämpningen av avtalet vållar särskilda problem av väsentlig art med hänsyn till de berörda fiskefartygens verksamhet, får en medlemsstat, på objektiva grunder, efter samråd, meddela undantag från kraven i detta avtal avseende begränsade kategorier av fiskefartyg.

Befälhavarens skyldigheter

Enligt artikel 5.3 i avtalet har befälhavaren ansvar för att det på fartyget ordnas en sådan kontroll som kan säkerställa att fiskare så långt möjligt erbjuds en så trygg arbetsmiljö som möjligt. Kontroll kan bl.a. förstås som sådan vakthållning ombord som föreskrivs i 23 § i lagen om fartygspersonal och i Trafiksäkerhetsverkets föreskrifter om vakthållning och ruttplanering som meddelats med stöd av den paragrafen.

Vidare enligt artikel 5.3 b har befälhavaren ansvar för att leda fiskarna på ett sådant sätt att hälsa och säkerhet respekteras och trötthet förhindras. Bestämmelser om vakthållning finns i

23 § i lagen om fartygspersonal. Dessutom ska befälhavaren enligt 6 kap. 9 § i sjölagen (674/1994) se till att fartyget framförs och handhas på ett sätt som är förenligt med gott sjömanskap.

I artikel 5.3 a—c förutsätts att det på fartyget ordnas tillbörlig kontroll, ledning och informationsförmedling för att säkerställa att fiskarna kan arbeta under så säkra förhållanden som möjligt. I 2 kap. i arbetarskyddslagen (738/2002), som reglerar säkerheten i arbetet, föreskrivs det om arbetsgivarens allmänna skyldigheter som uppfyller dessa krav. Arbetsgivarens allmänna skyldigheter är t.ex. arbetsgivarens allmänna omsorgsplikt enligt 8 §, utredning och bedömning av riskerna i arbetet enligt 10 §, planering av arbetet enligt 13 § och undervisning och handledning för arbetstagarna enligt 14 §. Det som här sägs om arbetsgivare tillämpas på motsvarande sätt enligt 7 § 1 punkten i arbetarskyddslagen på den arbetsgivare som utövar den huvudsakliga bestämmanderätten, andra arbetsgivare och egenföretagare på en gemensam arbetsplats, på det sätt som föreskrivs i 49—51 och 53 §.

Enligt artikel 5.3 d har befälhavaren ansvar för att säkerställa att normer för ett säkert framförande av fartyget, vakthållning och tillhörande gott sjömanskap uppfylls. I Finland har befälhavaren enligt 6 kap. 3 § i sjölagen skyldighet att se till att fartyget är sjövärdigt och behörigen bemannat och utrustat. Vidare ansvarar befälhavaren enligt sjölagen för att fartygets planerade rutt är säker. Sjölagen tillämpas huvudsakligen på handelssjöfart. Fartyg som används inom yrkesmässigt fiske kan anses höra till handelssjöfarten oberoende av fiskefartygets längd. Enligt 5 § i lagen om fartygspersonal ska ett fartyg bemannas så att inte fartyget, fartygspersonalen, passagerarna, lasten, annan egendom eller miljön onödigtvis utsätts för risker. Vidare enligt 5§ i lagen om fartygspersonal ska fartygspersonalen i fråga om antal och behörighet vara sådan att arbetsuppgifter som hänför sig till vakthållning, säkerheten och sjöfartsskyddet samt till förhindrande av miljöförorening ombord på fartyget kan skötas. Enligt 9 § i lagen om fartygspersonal ska fartygets befälhavare se till att fartyget är bemannat på betryggande sätt med hänsyn till rådande förhållanden.

Enligt artikel 5.4 får fiskefartygets ägare inte hindra befälhavaren från att fatta något beslut som enligt befälhavarens fackmannabedömning är nödvändigt för fiskarnas säkerhet ombord eller för fartygets säkra framförande och drift. Enligt 6 kap. 9 § i sjölagen får en redare eller någon annan person inte hindra befälhavaren eller begränsa befälhavarens möjligheter när det gäller att fatta eller verkställa ett beslut som enligt befälhavarens yrkesmässiga bedömning är nödvändigt för säkerheten för människoliv till sjöss eller för skyddet av den marina miljön.

Enligt artikel 5.5 ska fiskare följa befälhavarens lagenliga order och tillämpliga åtgärder för säkerhet och hälsa. I Finland ska befälhavaren enligt 6 kap. 9 § i sjölagen (674/1994) se till att fartyget framförs och handhas på ett sätt som är förenligt med gott sjömanskap.

Krav avseende bemanning och besättningslista

Enligt artikel 10.1 i avtalet ska varje medlemsstat kräva att ägare av fiskefartyg som är underkastade dess oinskränkta jurisdiktion säkerställer att deras fartyg har en kompetent befälhavare och är tillräckligt väl bemannade. De bestämmelser i 9 § i lagen om fartygspersonal som gäller redarens skyldigheter i samband med bemanningen av fartyget har beskrivits ovan. Således föreslås det att de fiskefartyg som inte omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om bemanning av fartyg i lagen om fartygspersonal ska lämnas utanför tillämpningsområdet för artikel 10.1. Sådana fiskefartyg är fartyg vars längd understiger 10 meter samt inom fartområde I i inrikes fart fiskefartyg vars längd understiger 12 meter. Begränsningen av tillämpningsområdet för direktivets bestämmelser kan motiveras med handlingssättet på fiskefartyg vars längd understiger 10 meter. I dessa fartyg är fartygets ägare i typiska fall också fartygets befälhavare. Befälhavarens skyldigheter avseende tillbörlig bemanning redogörs för ovan.

Enligt artikel 10.2 i avtalet kan det i medlemsstaten förutsättas att det för fiskefartyg med en längd av 24 m eller mer fastställs en lägsta bemanningsnivå samt anges det antal fiskare som krävs och vilka behörigheter de ska ha. Enligt lagen om fartygspersonal ska bemanningen för ett fartyg vars längd överstiger 10 meter i regel fastställas innan det tas i bruk som finskt fiskefartyg. Således omfattar bestämmelserna om fastställelse av bemanning i Finland också mindre fartyg än avtalet. Detta är möjligt, eftersom varje medlemsstat enligt artikel 2.3 i avtalet får, efter samråd, ge fiskare som arbetar på fartyg med en längd av mindre än 24 m hela eller delar av det skydd som föreskrivs i avtalet för fiskare som arbetar på fartyg med en längd av 24 m eller mer.

Enligt artikel 12 i avtalet ska varje fiskefartyg medföra en besättningslista, av vilken ett exemplar ska lämnas till bemyndigade personer i land före fartygets avgång eller skickas dit omedelbart efter det att fartyget avgått. Dessutom ska den behöriga myndigheten bestämma till vem och när sådan information ska lämnas, och för vilket ändamål.

I Finland finns bestämmelser om besättningslista i 26 b och 26 d § i lagen om fartygspersonal. Fartygets befälhavare ska föra en besättningslista, i vilken de personer som vid respektive tidpunkt arbetar ombord på fartyget samt deras befattningar antecknas. Bestämmelsen tillämpas dock endast på fiskefartyg med en längd på minst 24 meter. Således föreslås det att fiskefartyg vars längd understiger 24 meter ska lämnas utanför tillämpningsområdet för artikel 12, eftersom det i fartyg som är mindre än så i typiska fall inte finns resespecifik variation. I den gällande lagstiftningen finns det inga bestämmelser om att informationen i besättningslistan ska lämnas till en bemyndigad person i land.

Krav avseende läkarundersökningar, hälsoskydd och sjukvård för fiskare

Artiklarna 7—9 innehåller bestämmelser om läkarundersökningar. Huvudregeln är att de som arbetar ombord på fiskefartyg ska ha ett giltigt läkarintyg (artikel 7), att läkarintyget ska uppfylla vissa krav på utformning och innehåll (artikel 8) och vissa ytterligare följande krav i fråga om fiskefartyg med en längd av 24 m eller mer (artikel 9). Nationella bestämmelser om dessa krav på läkarundersökningar finns i lagen om läkarundersökning av fartygspersonal (1171/2010).

Artiklarna 26—32 innehåller bestämmelser om hälsoskydd och sjukvård samt skydd vid arbetsrelaterad sjukdom, arbetsskada eller död.

Artikel 26 innehåller bestämmelser om fiskares rätt till sjukvård och fiskefartygsägarens skyldighet att ordna sjukvård. Bestämmelser om dessa rättigheter och skyldigheter finns förutom i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) även i lagen om företagshälsovård (1383/2001) och i 19 § i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010).

Enligt 2 kap. 12 och 13 § i lagen om sjöarbetsavtal ansvarar arbetsgivaren för vården av en insjuknad eller skadad arbetstagare och för kostnaderna för vården, på det sätt som förutsätts i artikel 27.

I artikel 28 i avtalet förutsätts att det finns tillgång till läkemedel och behandlingsutrustning samt bruksanvisningar och rådgivning för dessa. Nationella bestämmelser om detta finns i lagen om fartygsapotek (584/2015).

I artikel 29 förutsätts att fiskare har tillgång till kostnadsfri sjukvård för vars kostnader fiskefartygsägaren svarar tills fiskaren har rest hem, till den del som det nationella sociala trygghetssystemet inte täcker kostnaderna. Nationella bestämmelser om dessa rättigheter och skyldigheter finns i lagen om sjöarbetsavtal och i 19 § i hälso- och sjukvårdslagen.

I artikel 30 möjliggörs begränsning av fiskefartygsägarens ansvar enligt artikel 29, om skadan eller sjukdomen berodde på uppsåtlig försummelse från fiskarens sida. Nationella bestämmelser om fritagande från ansvar finns i 2 kap. 13 § i lagen om sjöarbetsavtal.

Nationella bestämmelser om de åtgärder som förutsätts i artikel 31 finns i arbetarskyddslagen och i lagen om företagshälsovård (punkt 1 i artikeln), i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar (459/2015; punkt 2 i artikeln) samt i lagen om sjöarbetsavtal (punkt 3 i artikeln).

Genom artikel 32 möjliggörs att fiskefartygsägarens finansiella ansvar kan säkerställas antingen genom ett system för fiskefartygsägares ansvarighet eller genom försäkring eller andra system. I Finland grundar sig detta ansvar på skyldighet till obligatorisk försäkring på det sätt som föreskrivs i 3 § i lagen om olycksfall i arbetet och om yrkessjukdomar.

Krav avseende arbetarskydd för fiskare

Artiklarna 34—36 innehåller bestämmelser om hälsa och säkerhet i arbetet och bestämmelser om förebyggande av olyckor.

Nationella bestämmelser om kraven i artikel 34 finns i 1 § (lagens syfte), 7 § (gemensam arbetsplats), 10 § (utredning och bedömning av riskerna i arbetet) och 14 § (undervisning och handledning för arbetstagarna) i arbetarskyddslagen samt i 42 § (arbetarskyddssamarbete på finska fartyg) och 46 § (anmälan om olycksfall i arbetet och anmälan om yrkessjukdom) i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen samt i lagen om unga arbetstagare (998/1993).

I artikel 35 förutsätts att fiskefartygsägare ska vidta åtgärder för att förhindra olycksfall och sjukdomsfall, för att säkerställa att berörda personer får tillräckliga och lämpliga råd och för att säkerställa att fiskarna förses med lämplig personlig skyddsklädsel och utrustning. Nationella bestämmelser om dessa saker finns i 10, 14 och 15 § i arbetarskyddslagen samt i statsrådets beslut om val och användning av personlig skyddsutrustning i arbetet (1407/1993).

Enligt artikel 36 ska fiskare eller deras representanter vid behov delta i bedömningen av risker i samband med fiske. Bestämmelser om samarbete inom arbetarskyddet finns i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om arbetarskyddssamarbete på arbetsplatsen.

Krav avseende boendemiljön för fiskare

Artiklarna 21—22 innehåller allmänna skyldigheter att föreskriva om boendetrymmen och mathållning ombord. Bestämmelser om boendetrymmen och mathållning ombord finns i lagen om fartygspersonalens arbets- och boendemiljö samt mathållningen ombord på fartyg (395/2012) samt i statsrådets förordning om fartygspersonalens boendemiljö ombord på fartyg (825/2012) och i statsrådets förordning om fartygspersonalens mathållning ombord på fartyg (820/2012), vilka förordningar utfärdats med stöd av den nämnda lagen.

Artikel 23 innehåller detaljerade skyldigheter som gäller boendetrymmen. Statsrådets förordning om fartygspersonalens boendemiljö ombord på fartyg omfattar huvudsakligen skyldigheterna enligt artikeln. Enligt led a i den artikeln ska planer för konstruktion eller ändring av bostäder på fiskefartyg godkännas vid behov. I vår lagstiftning ingår ingen förpliktelse att godkänna de planer som avses här. Det behövs inte heller med tanke på att det i statsrådets förordning om bostadsutrymmen föreskrivits synnerligen detaljerat om bostadsutrymmen på fartyg och med tanke på att dessa utrymmen granskas i enlighet med 6 § i lag 395/2012 innan fartyget tas i bruk.

Artikel 24 innehåller förpliktelser som gäller mat och mathållning. Bestämmelser om dessa förpliktelser finns i statsrådets förordning om fartygspersonalens mathållning ombord på fartyg.

Artikel 25 innehåller en hänvisning till bilaga II till avtalet, där det finns detaljerade bestämmelser om bostadsutrymmen på fartyg. Bilagan omfattar sammanlagt 79 punkter. Vår nationella lagstiftning omfattar bestämmelserna i bilagan enligt följande:

Om bilagans allmänna bestämmelser om bostadsutrymmen (punkterna 1—7) föreskrivs i lag 395/2012 och i förordning 825/2012 som utfärdats med stöd av den samt i arbetarskyddslagens 48 § om personalrum.

Om bilagans bestämmelser om kontroll och planering (punkterna 8—11) föreskrivs i 6 § i lag 395/2012 när det gäller kontroll. Planer som gäller fartyg kan enligt artikel 23 godkännas vid behov. Det finns inte något nationellt behov av att godkänna planerna, så det har inte heller till denna del föreskrivits om saken.

Punkterna 12—18 i bilagan innehåller bestämmelser om utförande och konstruktion. Nationella bestämmelser om dessa saker finns i förordning 825/2012.

I punkterna 19—32 i bilagan finns bestämmelser om buller och vibrationer, ventilation, uppvärmning och luftkonditionering samt belysning. Nationella bestämmelser om buller och vibrationer finns i statsrådets förordning om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av buller (85/2006), i statsrådets förordning om skydd av arbetstagare mot risker som orsakas av vibrationer (48/2005), i 8 § i förordning 825/2012 samt i 39 § i arbetarskyddslagen. Bestämmelser om tillbörlig ventilation finns i förordning 825/2012 och bestämmelser om skydd för icke rökare i 74 § i tobakslagen (549/2016). Nationella bestämmelser om uppvärmning och luftkonditionering samt belysning (punkterna 24—32) finns i förordning 825/2012.

Punkterna 33—46 i bilagan innehåller bestämmelser om sovrum. Nationella bestämmelser om sovrum finns i förordning 825/2012.

Bestämmelser om mässar finns i punkterna 47—51 i bilagan. Nationella bestämmelser om mässar finns i förordningarna 825/2012 och 820/2012.

Bestämmelser om badkar, duschar, toaletter och tvättställ samt tvättmöjligheter finns i punkterna 52—60 i bilagan. Nationella bestämmelser om sådana utrymmen finns i förordning 825/2012 och i 48 § i arbetarskyddslagen.

Bestämmelser om separata sjukhytter för sjuka och skadade finns i punkterna 61—62 i bilagan. Nationella bestämmelser om detta finns i förordning 825/2012.

Punkterna 63—66 i bilagan innehåller bestämmelser om andra utrymmen och saker samt om rekreationsmöjligheter och kommunikationsmöjligheter. Nationella bestämmelser om dessa saker finns i förordning 825/2012.

Det föreskrivs nationellt om bilagans bestämmelser om kök och möjligheter till förvaring av livsmedel i punkterna 67—74 i 48 § i arbetarskyddslagen, i lag 395/2012, i 4 § i statsrådets förordning om krav för säkerhet och hälsa på arbetsplatsen (577/2003) och i förordningarna 820/2012 och 825/2012.

Bestämmelser om renlighet och beboelighet, om inspektioner av eller på uppdrag av befälhavaren samt om avvikelser finns i punkterna 75—79 i bilagan. Nationella bestämmelser om detta finns i lag 395/2012 och i förordningarna 820/2012 och 825/2012.

Krav avseende fiskarens minimiålder och villkoren i anställningsförhållandet

Finlands lagstiftning omfattar huvudsakligen avtalets krav om fiskarens minimiålder. Enligt avtalet ska minimiåldern för arbete ombord på fiskefartyg i regel vara 16 år. Avtalet tillåter under vissa förutsättningar att personer som har fyllt 15 år utför lätt arbete under skollov i enlighet med nationella lagar och praxis. Minimialderna för tilldelning av arbetsuppgifter ombord på fiskefartyg som genom sin natur eller de omständigheter under vilka de utförs kan antas äventyra minderårigas hälsa, säkerhet, fysiska, mentala eller sociala utveckling, utbildning eller moral får dock i regel inte understiga 18 år.

I Finland finns bestämmelser om omyndigas rätt att ingå arbetsavtal i 1 kap. 7 § i lagen om sjöarbetsavtal. Enligt bestämmelsen kan den som är minst 16 år gammal när arbetet inleds anställas för att utföra sådant arbete som avses i lagen om sjöarbetsavtal. I Finland finns det emellertid inte bestämmelser som begränsar att ovan beskrivna farliga eller skadliga arbetsuppgifter utförs av personer i åldern 16—18 år.

Kraven på minimiålder i den gällande lagen om sjöarbetsavtal gäller inte, på det sätt som avtalet förutsätter, sådana fiskare som arbetar ombord på fiskefartyg tillsammans med andra arbetstagare, men inte har arbetstagarställning.

Avtalet innehåller bestämmelser om minimiåldern i arbetsavtal. Dessa krav uppfylls genom 1 kap. 3 § i lagen om sjöarbetsavtal, vilken paragraf gäller arbetsavtalets form och innehåll. Enligt artikel 18 i avtalet ska fiskefartygets ägare säkerställa att alla fiskare har ett skriftligt arbetsavtal för fiskare som tryggar anständiga arbets- och levnadsförhållanden ombord på fartyget enligt kraven i avtalet. Till denna del anser Finland att det är möjligt att med stöd av artikel 3 avvika från detta krav i avtalet, eftersom kraven på arbets- och levnadsförhållanden ingår i lagstiftningen och arbetarskyddsmyndigheten övervakar att lagen iakttas. Dessutom ger lagstiftningen bättre skydd än åtagandet enligt avtalet.

Kravet på fiskares rätt till hemresa (artikel 19) uppfylls genom 3 kap. 2 § i den gällande lagen om sjöarbetsavtal. I 13 kap. 17 a § i lagen om sjöarbetsavtal utsträcks rätten till hemresa även till dem som inte är arbetstagare, på det sätt som förutsätts i avtalet.

Arbets- och vilotider för fiskare

Artikel 21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88 EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (nedan *arbetstidsdirektivet*) gäller arbetstagare på sjögående fiskefartyg. I artikel 11 i avtalet föreskrivs att artiklarna 3—6, 8 och 21 i arbetstidsdirektivet inte ska gälla fiskare som omfattas av avtalet. Artikel 11 motsvarar dock nästan helt artikel 21 i arbetstidsdirektivet. Därmed har det inte skett förändringar i internationella förpliktelser som är bindande för Finland. I fråga om havsfiske har Finlands lagstiftning om arbetstider till sjöss dock inte till alla delar harmoniserat med arbetstidsdirektivet. Således motsvarar den lagstiftningen inte kraven i det direktiv om arbete ombord på fiskefartyg som genomförs nu.

Privata arbetsmarknadstjänster

Enligt artikel 20 i avtalet ska medlemsstaterna förbjuda privata arbetsmarknadstjänster att använda medel, arrangemang eller listor som är avsedda att hindra fiskare från att söka arbete. I praktiken uppfylls detta krav genom bestämmelserna om dataskydd, eftersom den situation

som avses i artikeln innebär sådan användning av personuppgifter som i regel inte kan anses tillåten, åtminstone utan fiskarens samtycke. Dessutom förutsätts i artikeln att inga arvoden eller andra avgifter för privata arbetsmarknadstjänster bekostas direkt eller indirekt av fiskaren. Bestämmelser om att arbetsförmedling är avgiftsfri finns i 12 kap. 5 § i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagsservice (916/2012).

2 Föreslagna ändringar

2.1 Lagen om sjöarbetsavtal

1 kap. Allmänna bestämmelser

7 §. Omyndigs arbetsavtal. Enligt paragrafen kan den som är minst 16 år gammal när arbetet inleds anställas för att utföra sådant arbete som avses i lagen om sjöarbetsavtal. Bestämmelsen omfattar huvudsakligen kraven på minimiålder enligt artikel 6 i avtalet. I artikel 6.4 förutsätts dock i regel 18 års ålder i vissa arbetsuppgifter som anses vara farliga eller skadliga. Enligt artikel 6.6 kan det efter samråd avvika från detta krav, bl.a. under förutsättning att en person som fyllt 16 år inte längre omfattas av obligatorisk skolgång på heltid enligt nationell lagstiftning. Det har inte uppstått nationella behov att sätta upp andra krav. På grund av detta föreslås att en ny mening fogas till 7 § 1 mom. Enligt den meningen förutsätts för arbete som utförs ombord på fiskefartyg förutom 16 års ålder också att den som anställs har fullgjort sin läroplikt.

13 kap. Särskilda bestämmelser

17 a §. Redarens ansvar för dem som arbetar utan arbetsavtal ombord på fartyg. Enligt 1 kap. 1 § 1 mom. i lagen om sjöarbetsavtal tillämpas lagen i regel på arbetsavtal genom vilket en arbetstagare förbinder sig att personligen utföra arbete för en arbetsgivares räkning under dennes ledning och övervakning mot lön eller annat vederlag ombord på ett finländskt fartyg eller på order av arbetsgivaren tillfälligt någon annanstans. I 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen utvidgas lagens tillämpningsområde i fråga om vissa bestämmelser även till sådant arbete ombord på fartyg som inte baserar sig på arbetsavtal. Detta gäller krav på skriftligt avtal, vård för insjuknade eller skadade arbetstagare, rätt till hemresa och ersättning för förlust av personlig egendom.

Bestämmelsen om minimiålder i lagen om sjöarbetsavtal (1 kap. 7 §) gäller endast personer som arbetar i arbetsavtalsförhållande. Avtalet förutsätter emellertid att kraven på minimiålder också utsträcks till fiskare som arbetar ombord utan anställningsförhållande, när de arbetar ombord på ett fartyg tillsammans med fiskare som arbetar på basis av arbetsavtal.

På grund av detta föreslås att 13 kap. 17 a § i lagen ändras så att lagens 1 kap. 7 § också tillämpas när det på sjögående fiskefartyg utförs arbete som inte baserar sig på arbetsavtal. Denna avgränsning gäller dock enbart situationer där det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

2.2 Sjöarbetstidslagen

1 §. Tillämpningsområde. Bestämmelser om tillämpningen av lagen på arbete ombord på fiskefartyg finns i 1 § samt i 2 § 5 och 9 b punkten. I fråga om fiske förutsätter avtalet ändringar i lagens tillämpningsområde. I propositionen föreslås det att bestämmelserna om tillämpningsområdet för fiskefartygens del för tydlighetens skull samlas till en ny 2 a §. På grund av detta föreslås det att 3 mom. i paragrafen upphävs.

2 §. Undantag från tillämpningsområdet. Bestämmelser om tillämpningen av lagen på arbete ombord på fiskefartyg finns i 1 § samt i 2 § 5 och 9 b punkten. I fråga om fiske förutsätter avtalet ändringar i lagens tillämpningsområde. I propositionen föreslås det att bestämmelserna om tillämpningsområdet för fiskefartygens del samlas till en ny 2 a §. På grund av detta föreslås det att 5 och 9 b punkten i paragrafen upphävs.

2 a §. Tillämpning av lagen på arbete ombord på fiskefartyg. Till paragrafen ska samlas de bestämmelser som gäller tillämpningen av sjöarbetstidslagen ombord på fiskefartyg. Samtidigt ska det i lagens tillämpningsområde göras de ändringar som avtalet förutsätter.

Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt innehåll 1 § 3 mom. och 2 § 5 och 9 b punkten i den gällande lagen. Lagen ska också tillämpas på arbete ombord på sjögående fiskefartyg som trafikerar utanför de vattenområden som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart. Lagen ska dock inte, med undantag för dess 9 a—9 c och 10 §, tillämpas på arbete som utförs av någon som får sin lön enbart i form av en vinstandel eller när fartyget befinner sig inom fångstområde. Lagens 9 a § ska gälla minimivilotid, 9 b § vilotid och nattarbete för unga arbetstagare, 9 c § maximiarbetsdag samt 10 § begränsningar för övertidsarbete och vilotider.

I paragrafens 2 mom. ska det föreskrivas att lagens 9 a—9 c och 10 § även ska tillämpas på fiskare utan anställningsförhållande, när det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

Ändringen behövs för att avtalets krav avseende arbetstider och vilotider enligt artikel 2 b också gäller fiskare utan anställningsförhållande, när de arbetar på samma fartyg med fiskare som har anställningsförhållande.

9 c §. Maximiarbetsdagen på fiskefartyg. Enligt artikel 11.1 b i avtalet ska varje medlemsstat emellertid anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder som kräver att ägare av fartyg som för dess flagg säkerställer att fiskare har rätt till tillräcklig vila och att fiskares arbetstid begränsas till 48 timmar per vecka i genomsnitt, under en beräkningsperiod som inte överstiger tolv månader.

Den gällande sjöarbetstidslagen innehåller inte en sådan bestämmelse om maximiarbetsdag som artikeln förutsätter. På grund av detta föreslås att det till lagen fogas en ny 9 c § som motsvarar detta krav i avtalet. I paragrafen föreskrivs att fiskarens arbetstid inte får överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

Enligt föreslagna 2 a § tillämpas bestämmelsen också på vinstandelsfiskare och fiskare som arbetar ombord men inte har anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

Referensperioden är 12 månader oberoende av om längden på ett anställningsförhållande för viss tid skulle kunna vara kortare än så. När arbetstagaren utför arbete för samma arbetsgivare på basis av flera visstidsavtal, beaktas vid beräkningen av den totala arbetstiden alla arbetade timmar under referensperioden, även om de utförts på basis av olika arbetsavtal. Det saknar betydelse om de arbetade timmarna räknas som ordinarie arbetstid eller som övertidsarbete.

2.3 Lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

1 §. Tillämpningsområde. Enligt 3 mom. i den gällande paragrafen tillämpas lagen inte på arbete som utförs på ett fiskefartyg på havsområde, med undantag för vad som i 11 och 12 § föreskrivs om minimivilotider. I det momentet föreslås också hänvisningar till de i propositionen

föreslagna nya 9 b § (maximiarbetstiden på fiskefartyg), 10 § (avvikelser från övertidsbegränsningarna), 11 § (dagliga vilotider), 12 § (veckovila) samt 12 b § (vilotid som ges unga arbetstagare och begränsning av nattarbete som utförs av unga arbetstagare).

Artikel 11 i avtalet förutsätter att de nämnda bestämmelserna tillämpas på arbete som utförs på sjögående fiskefartyg.

I paragrafen föreslås också ett nytt 4 mom. enligt vilket lagens 9 b, 10—12 och 12 b § också tillämpas på fiskare utan anställningsförhållande, när det samtidigt på fartyget finns arbetstagare som arbetar ombord på basis av arbetsavtal.

Ändringen behövs för att avtalets krav avseende arbetstider och vilotider enligt artikel 2 b också gäller fiskare utan anställningsförhållande, när de arbetar på samma fartyg med fiskare som har anställningsförhållande.

9 b § Maximiarbetstiden ombord på sjögående fiskefartyg. Enligt artikel 11.1 b i avtalet ska varje medlemsstat emellertid anta lagar, förordningar eller vidta andra åtgärder som kräver att ägare av fartyg som för dess flagg säkerställer att fiskare har rätt till tillräcklig vila och att fiskares arbetstid begränsas till 48 timmar per vecka i genomsnitt, under en beräkningsperiod som inte överstiger tolv månader.

Den gällande lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart innehåller inte en sådan bestämmelse om maximiarbetstid som förutsätts i avtalet. På grund av detta föreslås att det till lagen fogas en ny 9 b § som motsvarar detta krav i avtalet. Enligt paragrafen får fiskarens arbetstid inte överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

Bestämmelserna om maximiarbetstid och vilotider, dvs. 9 b, 11, 12 och 12 b §, tillämpas också på fiskare som arbetar ombord på fiskefartyg men inte har anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

Referensperioden är 12 månader oberoende av om längden på ett anställningsförhållande för viss tid skulle kunna vara kortare än så. När arbetstagaren utför arbete för samma arbetsgivare på basis av flera visstidsavtal, beaktas vid beräkningen av den totala arbetstiden alla arbetade timmar under referensperioden, även om de utförts på basis av olika arbetsavtal. Det saknar betydelse om de arbetade timmarna räknas som ordinarie arbetstid eller som övertidsarbete.

12 c §. Befälhavares fritidsperioder. I den gällande paragrafen hänvisas det till befälhavare som avses i 3 § 1 mom. 1 punkten. Det nämnda lagrummet har upphävts genom lag 1339/2016. Motsvarande lagrum ingår för närvarande i 1 § 3 mom. 2 punkten i lagen. På grund av detta föreslås det att hänvisningen i paragrafen rättas. Detta är en teknisk ändring.

2.4 Lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg

26 b § Besättningslista. Ett nytt 4 mom. ska fogas till paragrafen. Enligt det har befälhavare för fiskefartyg med en längd på minst 24 meter skyldighet att lämna besättningslistans uppgifter till redaren i land. Enligt 2 § i lagen avses med redare den som äger eller hyr hela fartyget och som ensam eller tillsammans med andra personer utövar faktisk beslutanderätt i fartygssäkerhetsfrågorna. Med redaren jämföras i lagen också en sådan person som enligt avtal eller på något annat sätt faktiskt har hand om frågor med anknytning till fartygets fartygssäkerhet.

Genom den föreslagna bestämmelsen genomförs bestämmelsen i artikel 12 i avtalet så att fiskefartyg vars längd understiger 24 meter med stöd av artikel 3 lämnas utanför tillämpningsområdet för artikel 12. Detta är motiverat därför att bemanningen på fartyg som understiger

24 meter ofta är samma oberoende av resa och därför att mindre fartyg inte så ofta har utomstående anställd besättning. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att förbättra säkerheten för besättningen på de största fiskefartygen på så sätt att det i land finns kännedom om fartygets besättning. Uppgifterna behövs om fartyget hamnar i sjönöd. Därför föreslås det att redaren, om det begärs, ska lämna besättningslistans uppgifter till Gränsbevakningsväsendet, som svarar för sjöräddning. Denna skyldighet behöver föreskrivas för redaren, eftersom det i 15 § i sjöräddningslagen (1145/2001) inte har föreskrivits om redarens skyldighet att lämna uppgifter.

3 Propositionens konsekvenser

Propositionen bedöms i sin helhet ha endast obetydliga konsekvenser för fiskerisektorns verksamhet.

Effekterna av ändringarna i bestämmelserna om arbetstid och vilotid gäller framför allt de fiskare som arbetar ombord på fiskefartyg på annat sätt än inom ramen för ett anställningsförhållande. Bestämmelserna om maximiarbetstid och minimivilotid ska framöver också tillämpas på dem, om det samtidigt finns fiskare ombord som har ett arbetsavtalsförhållande. Dessutom ska kraven på maximiarbetstid och minimivilotid till skillnad från nuläget också tillämpas på vinstandelsfiskare i anställningsförhållande. Dessa ändringar väntas dock inte i praktiken i någon större mån påverka fiskarnas arbetsarrangemang. På längre sjöresor utförs arbete i regel i skift och därigenom får fiskare möjlighet till tillräcklig vila.

Kravet på minimiålder för fiskare kan i vissa enskilda fall utgöra ett hinder för att en familjemedlem till arbetsgivaren som inte fyllt 16 år arbetar ombord på fiskefartyg, även om det inte är fråga om ett anställningsförhållande. Begränsningen gäller endast situationer där det på fartyget samtidigt finns fiskare med arbetstagarställning. Det kan antas att sådana situationer i praktiken är sällsynta och torde gälla tider med skollov.

I lagen föreslås bli fogad en skyldighet för befälhavaren för fartyg med en längd på minst 24 meter att lämna besättningslistans uppgifter till redaren (dvs. fartygets ägare eller innehavare) i land. Syftet med den föreslagna bestämmelsen är att förbättra säkerheten för besättningen på de största fiskefartygen på så sätt att det i land finns kännedom om fartygets besättning. Uppgifterna behövs om fartyget hamnar i sjönöd. Därför föreslås det att redaren, om det begärs, ska lämna besättningslistans uppgifter till Gränsbevakningsväsendet, som svarar för sjöräddning.

Bestämmelsen innebär en ny skyldighet att lämna uppgifter för befälhavare av fiskefartyg med en längd på minst 24 meter. Uppgifterna kan lämnas elektroniskt redan före resans början eller genast efter avresan. I maj 2018 fanns det i fartygsregistret i Finland 26 fiskefartyg med en längd på minst 24 meter, vilka berörs av den föreslagna skyldigheten för befälhavaren att lämna uppgifter. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan Gränsbevakningsväsendet av redaren begära uppgifter om besättningen på ett fartyg som hamnat i sjönöd.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid arbets- och näringsministeriet, kommunikationsministeriet och social- och hälsovårdsministeriet. Propositionsutkastet har behandlats i delegationen för sjömansärenden, som finns i anslutning till arbets- och näringsministeriet. I delegationen finns utöver de nämnda ministerierna också representation för arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom sjöfart.

Yttranden om utkastet till propositionen begärdes via tjänsten utlåtande.fi Begäran om utlåtande skickades till jord - och skogsbruksministeriet, regionförvaltningsverken, Gränsbevakningsväsendet, Ålands landskapsregering, Suomen Ammattikalastajaliitto SAKL - Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF, Centralförbundet för Fiskerihushållning rf, Arbetsgivarna för servicebrancherna PALTA rf, Rederierna i Finland rf, Suomen Erikoisalusten työnantajaliitto SET, Suomen Matkustajalaivayhdistys - Passagerarfartygsföreningen i Finland ry, Finlands Sjömans-Union FSU rf, Suomen Laivanpäällystöliitto - Finlands Skeppsbefälsförbund ry och Finlands Maskinbefälsförbund. Dessutom skickades begäran om utlåtande efter att remissförfarandet inletts till Trafiksäkerhetsverket för bedömning.

Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF ansåg att det att personer som inte fyllt 16 år hindras från arbete ombord på fartyg kan begränsa kontinuiteten i verksamheten och yrket exempelvis i familjeföretag. Förbundet ansåg att de föreslagna bestämmelser som gällde besättningslista var fungerande.

Gränsbevakningsväsendet ansåg i sitt utlåtande att den föreslagna bestämmelse enligt vilken redaren på begäran ska lämna besättningslistans uppgifter till Gränsbevakningsväsendet är onödig, eftersom Gränsbevakningsväsendet enligt 15 § i sjöräddningslagen har rätt att för sjöräddningen få behövliga uppgifter från flera olika företag och sammanslutningar. Eftersom redaren inte har nämnts i 15 § i sjöräddningslagen, har den föreslagna bestämmelsen kvarstått i propositionen vid den fortsatta beredningen.

Gränsbevakningsväsendet föreslog i sitt utlåtande att fiskefartygen ska kunna förpliktas att lämna besättningslistans uppgifter via det s.k. Portnet-systemet. Kommunikationsministeriet konstaterar att det aktuella systemet för närvarande har ett omfattande behov av revidering på grund av EU:s författningsförslag i ärendet. Därför är det i detta skede inte ändamålsenligt att i Portnet-datasystemet göra de systemändringar som förutsätts för att fiskefartygen ska kunna lämna uppgifter.

Gränsbevakningsväsendet föreslog dessutom vissa preciseringar till propositionen.

5 Ikraftträdande

Genom propositionen genomförs direktivet om arbete ombord på fiskefartyg. Enligt artikel 4 i direktivet ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 november 2019. Därför föreslås det att lagarna träder i kraft den dagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a § i lagen om sjöarbetsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a §, av dem 13 kap. 17 a § sådan den lyder i lag 1115/2016, som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Omyndigs arbetsavtal

Den som är minst 16 år gammal när arbetet inleds kan anställas för att utföra sådant arbete som avses i denna lag. I fråga om arbete som utförs ombord på fiskefartyg förutsätts dessutom att den som anställs har fullgjort sin läroplikt.

Minderåriga får i egenskap av arbetstagare själva ingå arbetsavtal samt säga upp och häva sitt arbetsavtal. Vårdnadshavaren har dock rätt att häva ett arbetsavtal som en minderårig ingått, om hävandet behövs med tanke på den minderåriges fostran, utveckling eller hälsa.

Den som förklarats omyndig eller vars handlingsbehörighet har begränsats med stöd av lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) får själv ingå och säga upp sitt arbetsavtal.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

17 a §

Redarens ansvar för dem som arbetar utan arbetsavtal ombord på fartyg

Om det ombord på ett fartyg utförs arbete som inte baserar sig på ett arbetsavtal, ansvarar en redare enligt 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) för att det med den som utför sådant arbete ombord på fartyget ingås ett skriftligt avtal med uppgifter som motsvarar de uppgifter som enligt 1 kap. 3 § 2 mom. i denna lag ska framgå av ett arbetsavtal. Redaren ansvarar också för att 1 kap. 3 § 3 och 4 mom., 2 kap. 12 §, 3 kap. 2 och 3 § samt 13 kap. 16 § tillämpas på den som utför arbete utan arbetsavtal ombord på fartyget. I fråga om arbete som utförs ombord på sjögående fartyg ska dessutom iakttas bestämmelserna i 1 kap. 7 §, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

Redaren ska teckna och hålla i kraft en försäkring eller ställa annan ekonomisk säkerhet för att säkerställa betalningen av sådana hemresekostnader och kostnader för vård som avses i 13 a § för arbetstagare som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av sjöarbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjöarbetstidslagen (296/1976) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 941/2004,
ändras 2 §, sådan den lyder i lagarna 942/1997 och 941/2004, samt
fogas till lagen nya 2 a och 9 c § som följer:

2 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på arbete som utförs av

- 1) befälhavaren på ett fartyg där det utöver befälhavaren finns minst två anställda personer, fränsett vad som föreskrivs i 9 a, 10 och 19 a §,
- 2) maskinchefen och främsta styrmannen om deras arbete inte är indelat i vakter, fränsett vad som föreskrivs i 9 a, 10 och 19 a §,
- 3) den främsta föreståndaren för en sådan ekonomiavdelning på ett passagerarfartyg på vilken det utöver den främsta föreståndaren finns minst 15 anställda,
- 4) en medlem av arbetsgivarens familj, om inte också andra personer arbetar stadigvarande på fartyget,
- 5) den som utför arbete på fartyget bara när det är i hamn,
- 6) den som utför enbart tillfälligt arbete för fartygets räkning,
- 7) en läkare som är anställd uteslutande för sjukvårdsuppgifter, eller
- 8) den som är anställd på statens fartyg som används för försvars- eller sjöbevakningsuppgifter.

2 a §

Tillämpning av lagen på arbete ombord på sjögående fiskefartyg

Denna lag tillämpas också på arbete ombord på sjögående fiskefartyg som trafikerar utanför de vattenområden som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982). Lagen tillämpas dock inte med undantag för dess 9 a—9 c och 10 § på arbete som utförs

- 1) av någon som får sin lön enbart i form av en vinstandel,
- 2) när fartyget befinner sig inom fångstområde.

Lagens 9 a—9 c och 10 § tillämpas också på fiskare som arbetar ombord men inte står i anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

9 c §

Maximiarbetstiden på sjögående fiskefartyg

Arbetstiden för en arbetstagare som arbetar ombord på ett sjögående fiskefartyg får inte överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

3.

Lag

om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 1 § och 12 c § 1 mom., sådana de lyder, 1 § i lag 1339/2016 och 12 c § 1 mom. i lag 152/2001, samt
fogas till lagen en ny 9 b § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) avsett arbete som utförs ombord på finska fartyg som används i inrikesfart eller som tillfälligt utförs någon annanstans på förordnande av arbetsgivaren.

Det vattenområde som arbetstagaren i huvudsak arbetar på avgör om det är bestämmelserna om inlandssjöfart eller bestämmelserna om havssjöfart i denna lag som ska tillämpas i det enskilda fallet.

Denna lag tillämpas inte på arbete som

1) utförs på ett fiskefartyg på havsområde; vad som i 9 b, 10—12 och 12 b § föreskrivs ska dock iakttas,

2) utförs av befälhavaren på ett fartyg, om det på fartyget utöver befälhavaren arbetar minst fyra personer av vilka en har styrmans behörighet; bestämmelserna i 10, 12 och 12 c § ska dock iakttas.

Lagens 9 b, 10—12 och 12 b § tillämpas också på fiskare som arbetar ombord på sjögående fiskefartyg men inte står i anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

9 b §

Maximiarbetstiden ombord på sjögående fiskefartyg

På sjögående fiskefartyg får fiskarens arbetstid inte överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

12 c §

Befälhavares fritidsperioder

En i 3 § 1 mom. 2 punkten avsedd befälhavare har för den tid som han eller hon varit i arbete rätt till i genomsnitt minst nio fridagar med lön i månaden. När fridagarna ges ska om möjligt vad som i 18 § föreskrivs om avlösningssystem iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

4.

Lag

om ändring av 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg
(1687/2009), sådan paragrafen lyder i lag 467/2018, ett nytt 4 mom. som följer:

26 b §

Besättningslista

Befälhavaren på ett fiskefartyg som är minst 24 meter långt ska lämna besättningslistans
uppgifter till redaren i land före fartygets avgång eller skicka uppgifterna till redaren omedel-
bart efter avgången. På begäran ska redaren lämna besättningslistans uppgifter till Gränsbe-
vakningsväsendet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 5 december 2018

Statsminister

Juha Sipilä

Arbetsminister Jari Lindström

1.

Lag

om ändring av 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a § i lagen om sjöarbetsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjöarbetsavtal (756/2011) 1 kap. 7 § och 13 kap. 17 a §, av dem 13 kap. 17 a § sådan den lyder i lag 1115/2016, som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Omyndigs arbetsavtal

Den som är minst 16 år gammal när arbetet inleds kan anställas för att utföra sådant arbete som avses i denna lag.

Minderåriga får i egenskap av arbetstagare själva ingå arbetsavtal samt säga upp och häva sitt arbetsavtal. Vårdnadshavaren har dock rätt att häva ett arbetsavtal som en minderårig ingått, om hävandet är behövligt med tanke på den minderåriges fostran, utveckling eller hälsa.

Den som förklarats omyndig eller vars handlingsbehörighet har begränsats med stöd av lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) får själv ingå och upphäva sitt arbetsavtal.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

17 a §

Redarens ansvar för dem som arbetar utan arbetsavtal ombord på fartyg

Om det ombord på ett fartyg utförs arbete som inte baserar sig på ett arbetsavtal, ansva-

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

7 §

Omyndigs arbetsavtal

Den som är minst 16 år gammal när arbetet inleds kan anställas för att utföra sådant arbete som avses i denna lag. *I fråga om arbete som utförs ombord på fiskefartyg förutsätts dessutom att den som anställs har fullgjort sin läroplikt.*

Minderåriga får i egenskap av arbetstagare själva ingå arbetsavtal samt säga upp och häva sitt arbetsavtal. Vårdnadshavaren har dock rätt att häva ett arbetsavtal som en minderårig ingått, om hävandet behövs med tanke på den minderåriges fostran, utveckling eller hälsa.

Den som förklarats omyndig eller vars handlingsbehörighet har begränsats med stöd av lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) får själv ingå och säga upp sitt arbetsavtal.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

17 a §

Redarens ansvar för dem som arbetar utan arbetsavtal ombord på fartyg

Om det ombord på ett fartyg utförs arbete som inte baserar sig på ett arbetsavtal, ansva-

Gällande lydelse

rar en redare enligt 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) för att det med den som utför sådant arbete ombord på fartyget ingås ett skriftligt avtal med uppgifter som motsvarar de uppgifter som enligt 1 kap. 3 § 2 mom. i denna lag ska framgå av ett arbetsavtal. Redaren ansvarar också för att 1 kap. 3 § 3—5 mom., 2 kap. 12 §, 3 kap. 2 och 3 § samt 13 kap. 16 § tillämpas på den som utför arbete utan arbetsavtal ombord på fartyget.

Redaren ska teckna och hålla i kraft en försäkring eller ställa annan ekonomisk säkerhet för att säkerställa betalningen av sådana hemreskostnader och kostnader för vård som avses i 13 a § för arbetstagare som avses i 1 mom.

Föreslagen lydelse

rar en redare enligt 2 § 9 punkten i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg (1687/2009) för att det med den som utför sådant arbete ombord på fartyget ingås ett skriftligt avtal med uppgifter som motsvarar de uppgifter som enligt 1 kap. 3 § 2 mom. i denna lag ska framgå av ett arbetsavtal. Redaren ansvarar också för att 1 kap. 3 § 3 och 4 mom., 2 kap. 12 §, 3 kap. 2 och 3 § samt 13 kap. 16 § tillämpas på den som utför arbete utan arbetsavtal ombord på fartyget. *I fråga om arbete som utförs ombord på sjögående fartyg ska dessutom iakttas bestämmelserna i 1 kap. 7 §, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.*

Redaren ska teckna och hålla i kraft en försäkring eller ställa annan ekonomisk säkerhet för att säkerställa betalningen av sådana hemreskostnader och kostnader för vård som avses i 13 a § för arbetstagare som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av sjöarbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjöarbetstidslagen (296/1976) 1 § 3 mom., sådant det lyder i lag 941/2004,
ändras 2 §, sådan den lyder i lagarna 942/1997 och 941/2004, samt
fogas till lagen nya 2 a och 9 c § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas med nedan nämnda undantag på arbete, som person, som tjänstför på finskt fartyg i utrikesfart, utför för fartygets räkning eller eljest på förmans order på fartyget eller annorstädes.

Stadgandena i lagen skall iakttas även då

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas med nedan nämnda undantag på arbete, som person, som tjänstför på finskt fartyg i utrikesfart, utför för fartygets räkning eller eljest på förmans order på fartyget eller annorstädes.

Stadgandena i lagen skall iakttas även då

Gällande lydelse

fartyg i utrikesfart gör resor mellan hamnar i Finland.

Denna lag tillämpas med de begränsningar som anges i 2 § även på arbete som utförs på sjögående fiskefartyg som går i trafik utanför de vattenområden som hör till tillämpningsområdet för lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982).

Vad som i denna lag bestäms om arbetstagar tillämpas även på tjänstemän. Vad som i denna lag bestäms om kollektivavtal tillämpas likaså på tjänstekollektivavtal.

2 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på arbete som utförs av

1) befälhavaren på ett fartyg där det utöver befälhavaren finns minst två anställda personer, fränsett vad som bestäms i 9 a, 10 och 19 a §,

2) maskinchefen och främsta styrmannen om deras arbete inte är indelat i vakter, fränsett vad som bestäms i 9 a, 10 och 19 a §,

3) den främsta föreståndaren för en sådan ekonomiavdelning på ett passagerarfartyg på vilken det utöver honom finns minst 15 anställda,

4) en medlem av arbetsgivarens familj, om inte också andra personer arbetar stadigvarande på fartyget,

5) den som uppbär lön enbart i form av en vinstandel,

6) den som utför arbete på fartyget bara när det är i hamn,

7) den som utför enbart tillfälligt arbete för fartygets räkning,

8) en läkare som är anställd uteslutande för sjukvårdsuppgifter, eller

9) den som är anställd

a) på statens fartyg som används för försvars- eller sjöbevakningsuppgifter, eller

b) på ett fiskefartyg, om det befinner sig inom fångstområde; också då tillämpas bestämmelserna i 9 a § om minimivilotider.

Föreslagen lydelse

fartyg i utrikesfart gör resor mellan hamnar i Finland.

(upphävs)

Vad som i denna lag bestäms om arbetstagar tillämpas även på tjänstemän. Vad som i denna lag bestäms om kollektivavtal tillämpas likaså på tjänstekollektivavtal.

2 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på arbete som utförs av

1) befälhavaren på ett fartyg där det utöver befälhavaren finns minst två anställda personer, fränsett vad som föreskrivs i 9 a, 10 och 19 a §,

2) maskinchefen och främsta styrmannen om deras arbete inte är indelat i vakter, fränsett vad som föreskrivs i 9 a, 10 och 19 a §,

3) den främsta föreståndaren för en sådan ekonomiavdelning på ett passagerarfartyg på vilken det utöver den främsta föreståndaren finns minst 15 anställda,

4) en medlem av arbetsgivarens familj, om inte också andra personer arbetar stadigvarande på fartyget,

(upphävs)

5) den som utför arbete på fartyget bara när det är i hamn,

6) den som utför enbart tillfälligt arbete för fartygets räkning,

7) en läkare som är anställd uteslutande för sjukvårdsuppgifter, eller

8) den som är anställd på statens fartyg som används för försvars- eller sjöbevakningsuppgifter.

(upphävs)

2 a §

Tillämpning av lagen på arbete ombord på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sjögående fiskefartyg

Denna lag tillämpas också på arbete ombord på sjögående fiskefartyg som trafikerar utanför de vattenområden som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982). Lagen tillämpas dock inte med undantag för dess 9 a—9 c och 10 § på arbete som utförs

1) av någon som får sin lön enbart i form av en vinstandel,

2) när fartyget befinner sig inom fångstområde.

Lagens 9 a—9 c och 10 § tillämpas också på fiskare som arbetar ombord men inte står i anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

9 c §

Maximiarbetstiden på sjögående fiskefartyg

Arbetstiden för en arbetstagare som arbetar ombord på ett sjögående fiskefartyg får inte överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetstiden på fartyg i inrikesfart (248/1982) 1 § och 12 c § 1 mom., sådana de lyder, 1 § i lag 1339/2016 och 12 c § 1 mom. i lag 152/2001, samt fogas till lagen en ny 9 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på i lagen om sjöar-

Denna lag tillämpas på i lagen om sjöar-

Gällande lydelse

betsavtal (756/2011) avsett arbete som utförs ombord på finska fartyg som används i inrikesfart eller som tillfälligt utförs någon annanstans på förordnande av arbetsgivaren.

Det vattenområde som arbetstagaren i huvudsak arbetar på avgör om det är bestämmelserna om inlandssjöfart eller bestämmelserna om havssjöfart i denna lag som ska tillämpas i det enskilda fallet.

Denna lag tillämpas inte på arbete som

1) utförs på ett fiskefartyg på havsområde; vad som i 11 och 12 § föreskrivs om minimivilotider ska dock iakttas,

2) utförs av befälhavaren på ett fartyg, om det på fartyget utöver befälhavaren arbetar minst fyra personer av vilka en har styrmans behörighet; bestämmelserna i 10, 12 och 12 c § ska dock iakttas.

12 c §

Befälhavares fritidsperioder

En i 3 § 1 mom. 1 punkten avsedd befälhavare har för den tid som han eller hon varit i arbete rätt till i genomsnitt minst nio fridagar med lön i månaden. När fridagarna ges skall om möjligt i tillämpliga delar iakttas vad som i 18 § bestäms om avlösningssystem.

Föreslagen lydelse

betsavtal (756/2011) avsett arbete som utförs ombord på finska fartyg som används i inrikesfart eller som tillfälligt utförs någon annanstans på förordnande av arbetsgivaren.

Det vattenområde som arbetstagaren i huvudsak arbetar på avgör om det är bestämmelserna om inlandssjöfart eller bestämmelserna om havssjöfart i denna lag som ska tillämpas i det enskilda fallet.

Denna lag tillämpas inte på arbete som

1) utförs på ett fiskefartyg på havsområde; vad som i 9 b, 10—12 och 12 b § föreskrivs ska dock iakttas,

2) utförs av befälhavaren på ett fartyg, om det på fartyget utöver befälhavaren arbetar minst fyra personer av vilka en har styrmans behörighet; bestämmelserna i 10, 12 och 12 c § ska dock iakttas.

Lagens 9 b, 10—12 och 12 b § tillämpas också på fiskare som arbetar ombord på sjögående fiskefartyg men inte står i anställningsförhållande, om det på fartyget samtidigt finns arbetstagare som arbetar på basis av arbetsavtal.

9 b §

Maximiarbetstiden ombord på sjögående fiskefartyg

På sjögående fiskefartyg får fiskarens arbetstid inte överstiga i genomsnitt 48 timmar i veckan under en tidsperiod av 12 månader.

12 c §

Befälhavares fritidsperioder

En i 3 § 1 mom. 2 punkten avsedd befälhavare har för den tid som han eller hon varit i arbete rätt till i genomsnitt minst nio fridagar med lön i månaden. När fridagarna ges ska om möjligt vad som i 18 § föreskrivs om avlösningssystem iakttas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 26 b § i lagen om fartygspersonal och säkerhetsorganisation för fartyg
(1687/2009), sådan paragrafen lyder i lag 467/2018, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

26 b §

Besättningslista

Föreslagen lydelse

26 b §

Besättningslista

—————
*Befälhavaren på ett fiskefartyg som är
minst 24 meter långt ska lämna besättnings-
listans uppgifter till redaren i land före far-
tygets avgång eller skicka uppgifterna till re-
daren omedelbart efter avgången. På begä-
ran ska redaren lämna besättningslistans
uppgifter till Gränsbevakningsväsendet.*

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
—————